

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Premerationspris:
Ett år - \$1.50 - Sex månader \$0.75
Ett år till Skandinavien - \$2.00
Ett halft år till do. - \$1.00
adress:
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada
by
EMANUEL ÖHLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg
Man., Canada.

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

LÖP. No. 112. - ARG. 7.

WINNIPEG, MAN. 5 OKTOBER 1893.

No. 40 - LÖSN. 5 CTS.

TILLKOMME DITT RIKE.

Så lärde Herren Kristus sjelf sina lärjungar att bedja, och detta är också ett af deras käraste bönen. Att upprätta Guds rike på jorden, dertill var Kristus kommen och i detta syfte utsände han också sina första lärjungar. Att Guds rike var nära, det var ämnet för hans egen predikan, som vi se i nästan alla hans liknelser, derom predikade och hans lärjungar, så och Johannes Döparen. Med andra ord: det var nya testamentets första evangelium. Och fastän vi nödgas tillstå, att det på många platser i våra dagar predikas något helt annat än detta, något som långt ifrån kan få namn af evangelium, så kan man dock säga, att det alltid varit hvarje sannkristens högsta längtan och glädje, det Gud skulle få herraväldet, icke bara öfver ett och annat syndarehjerter, utan öfver hela människoslägget, eller få ett rike på jorden, hvarest Guds vilja kunde ske såsom om himmelen.

Början till upprättandet af ett sådant rike gjordes, som vi veta, med rikets barn, judefolket. "Han kom till sina egna," berättar Johannes, "men hans egna mottogo honom icke." (Joh. 1: 11.) Han sade derfor till dem, då de sjelfviljande föraktade honom: "Guds rike skall tagas ifrån eder och gifvas åt ett folk, som gör dess frukt." (Math. 21: 43) Det är af detta folk — icke judar — som han i våra dagar vill bereda sig ett rik, som i ära och magt skall regera med honom från tiderna för all tings återställelse (Apg. 3: 21), till den dag, då han lemman riket åt Gud och sin Fader (1 Kor. 15: 24, 28). Efter denna härliga tid på jorden sucka Guds barn: "Tillkomme ditt rike," och anden: "Kommer du ej snart?" och detta midt under det själens njuter af frid och fröjd i den helige ande. Men utan att vara född ofvan ifrån, hvarken kan man se Guds rike eller komma dit in, ännu mindre fröjdas der. I en Guds församling på jorden händer det ofta, att skrymtare smyga sig in och äfven blifva ansedd som verkliga Guds barn, men in i Guds rike skola de aldrig komma. Konungen öfver alla konungar skola de icke kunna bedraga. De onda fiskarne i noten skola då kastas bort, och de jungfrur, som icke haft någon olja för egen räkning, skola utestängas från glädjen.

Detta är en mycket allvarlig och behjertansvärd sak, kära vänner, både med afseende på hvad vi äro och på hvad vi göra. Först af allt måste vi se till, att vi äro i en sådan ställning, att vi en dag vinna inträde i Guds rike och det en rik sådan, så att vi då slipa fräljas som genom eld. Ty hvad skall det hjälpa mig, att andra få gå in i Guds rike, om jag måste stanna utanför; eller hvad skall det hjälpa dig, att andra få en rik ingång, om du skall få det trängt? Eller hvad skall

det hjälpa oss båda, att andra hafva klokt förvaltad de dem förlorade punden, om du och jag grävt ned eller förstört våra? Rakt ingenting. Utan här gäller det, att sjelf göra och sjelf svara. Ingen annan kan heller göra vårt arbete till vår fördel. Den, som så, han tager sin lön, och den som uppskrifv taget sin. Men på tal om arbete för andras frälsning; tänka vi nu i synnerhet på MISSIONEN I CANADA

bland vårt skandinaviska folk. Dessa hafva ju — likasom vi — lemnat sitt gamla fosterland, der de hade så rikliga tillfällen till andelig uppbyggelse, och slagit med sina bopålar i ett främmande land, hvarest de i de flesta fallen sakna den andeliga vård, som är nödvändig för forstrandet för himmelriket.

Mu är det visserligen sant, att om en människa icke vill om omvända sig, så är det hennes egen skull, men det är ock lika sant, hvad apostolen säger: "Huru skola de åkalla den, på hvilken de icke hafva trott?" Och huru skola de tro på den, som de icke hafva hört? Och huru skola de höra, utan att någon predikar? Och huru skola de predika, om de icke blifva sända? (Rom. 10: 14-15.)

De oomvändas förtäppelse är således till stor del de kristnas fel. Man kan rätt gärna icke komma ifrån denna sak. Och skulle vi vara något mera närgångna och fråga hvad de troende här ha gjort de senare åren för sina landsmän, som kommit hit för att sina återstående dagar sträfva för sitt uppehälle, så skulle det ärliga svaret blifva: ingenting eller mycket litet. Att man såsom kristen står i skuld till dessa, som i Guds ögon åtminstone äro lika högt aktade som dem i Kina, Afrika och Alaska, det tänker man icke mycket på. På öfver ett dussin platser utafter järnvägarna i Manitoba och N. W. ha Skandinaver slagit sig ned i större eller mindre samhällen, der de varit helt och hållet utan predikobesök eller fått 3 a 4 sådana på 8 år. Männe förhållandet icke snart kommer att förändras till det bättre? Vår fråga är folkets fråga.

Att de troende — och andra tala vi icke om — stå i stor skuld, kan hvarken förnekas eller förtigas. Det är ett förhållande, som måste ändras, enär det kastar för djup skugga på det kristna namnet. Och dessutom är det yttre arbetet i de flesta fallen kännetecken på det inre lifvet. Der det ena är slappt, der är ock det andra, och der, hvarest den yttre rörelsen upphört, der har ock den inre drifvedern brutit. Att arbeta på aflägsna missionsfält är visst icke orätt, och vi skulde icke på något sätt vilja lägga hinder i vägen derför, men, bröder och systor, att börja der, är icke rätt börjad. Våra egna landsmän omkring oss — de af brist på vård, innan våra missionärer i bednalen blifva i stånd att meddela sig med folket, och sedan de detta blifva, så har missionskassan torkat in till följd af brist på intressehärhemma, och man är färdig att kalla till

båka den utsända missionären. Och så har tiden gått och kanske äfven många af vårt sällskap. Det återstår blott rikenskapan för ens fögderi. Må vi tänka mera på denna sak, än hvad vi hittills gjort. Och då vi bedja, låt oss då äfven tänka på våra landsmän omkring oss och räcka dem en hjälpsam hand, som vi först träffa på. De äro lika dyrt köpta som andra; arbetet är lättare, kostnaden mindre och lönen lika stor. "Gack till de dina och förkunnad dem, huru stora ting Herren har gjort med dig, och huru han förbarmat sig öfver dig". (Marc. 5: 19.)

FRÅN WINNIPEG TILL CHICAGO OCH VERLDSUTSTÄLLNINGEN DERSTÄDES.

(Forts.)

I finansafdelningen finnes bl. a. mynt från äldsta till nuvarande tid, ja t. o. med orientaliska mynt så långt tillbaka som år 3000 före Kristus. En rikhaltig utställning af äldre och moderna vapen fanns i krigsafdelningen, samt synnerligen krigiska troféer och minnen från Amerikas krig med England, med Mexico, med indianerna samt inbördeskriget. I "diplomatiska" afdelningen visades olika handlingar från Europäs och andra länders regenter samt intogs främsta rummet af de handlingar från främmande länder, hvari erkändes Amerikanska Förnta Staterna som sjelfständigt rike. I postafdelningen förefanns en fullständig samling af hittills utgifna amerikanska frimärken, från första tiden, då frimärken kommo i bruk, tills nuvarande tid. Straxt invid denna Förnta Staternas byggnad var regeringens utställning af fyrbåk, marinhospital, väderleksbyrå samt lifräddningsstation. Från den senare företogs dagligen kl. 2.30 e. m. öfningar i Michigan sjön och inför en till flera tiotusental uppgående folkmassa försiggick uppvisning dels i fingerad räddning af skeppsbrutna, dels omtvälfning af lifräddningsbåten och manskapets räddning. Räddning af skeppsbrutna tillgick sålunda, att med en kanon afsköts en räddningslina öfver det vrak, flere hundra fot från land, hvar på de skeppsbrutna befunno sig. Linnan inhalades och fastgjordes vid en mast, hvarefter från land utsändes en räddningsboj, å hvilken den ene efter den andre af de skeppsbrutna räddades i land. För att visa huru tät och lätthanterlig lifräddningsbåten var, stälde sig hela besättningen, 9 man, på en sida af båten, hållande hvarandra hand i hand samt omkullväckade densamma. Båten låg ett par eller tre minuter med kölen i vädret, hvarefter den åter omhållfdes och inom få ögonblick satt hvar man vid sin åra och i båten fanns intet vatten. Vid stranden låg ett amerikanskt örlogsskepp, och dessamma besäts flitigt af stora människoskaror. Nära intill låg ett annat ej mindre betydande nämligen — Viking. Helt enkelt

tog det sig ut utan däck och utan kajuta med sina sköldar af trä på sidorna samt drakhufvudet i båtens för. Fartyget väckte allmän uppmärksamhet, fastän endast ett fåtal af de förbi passerande hade någon idé om hvad det var, och flaggan, den norska, kände än mindre någon igen. Här hade varit lämpligare att uppsätta en anslagstafva, upplysande allmänheten om hvad slags fartyg det var etc. En stor kontrast var det i alla fall mellan det amerikanska örlogsfartyget och Viking, forn- och nutidens krigsskepp. För tusen år sedan, ja mindre än det, fruktades dessa vikingaskepp utmed de då kända kusterna, ja ända ned i Medelhafvet gjorde vikingafloppen som oftast en oöfverkommen påhelsing. Hvad framsteg hafva ej under de flydda århundradena gjorts. Viking på Chicagoutställningen är ett "minne blott" af Nordens storhetstid.

Straxt norr därom ligga helt nära sjöstranden i broderlig förening utställningsbyggnaderna från Stor Britanien, Tyskland, Österrike, Ceylon, Frankrike, Norge, Ecuador, Guatemala, Costa Rica, Turkiet, Sverige, Columbia, Niaragua, Hayti och Brasilien.

(Forts.)

CANADA NYHETER.

CALGARY. Staden ämnar nästa år förse sig med elektriska spårvagnar. Ett bolag är för det ändamålet redan bildadt.

MONTREAL. Canada Pacific järnvägen har under årets åtta första månader haft en nettoinkomst af \$4,494,943 eller \$238,473 mindre än motsvarande tid 1892.

REGINA. Genom värdlös handtering med ett gevär blef härförleden en 16 års yngling i närheten af staden sin egen baneman. Skottet gick in i halsen och döden följde ögonblickligen.

WINNIPEG. Mr Christopherson, hvilken har varit på Island i emigrations affärer, har fört med sig på sin resa hit en del Isländska får samt en häst. Djuren äro nu i det Isländska settlementet söder om Glenboro.

Det är endast en mening från Toronto till Vancouver, att W. B. Scarth är mannen för guvernörssysslan i Manitoba, säga de flesta tidningarne och hvari vi af hjerat instämna.

De hårda amerikanska stenkolen kosta nu \$10.00 pr ton i Winnipeg och föga hopp förefinnes, att de skola blifva billigare.

Under sistförflutne månad registrerades 90 födda, 43 äkten-skap och 73 dödsfall här i staden.

I polisrätten förekommo under september 119 brottmål, deraf 67 för dryckenskap.

Den 23 september hade vi höstdagjemningen, då solen gick upp kl. 6.28 och ned kl. 6.02 från staden sedt.

Följande telegram, dateradt Köpenhamn den 3 okt., är införd i de dagliga tidningarne. "Svåra rykten om en komplett mot ryska czaren, som nu vistas här, äro i omlopp. Det berättas att en fransk munk kom till Fredensborgs slott och föregaf sig vara skickad af H. H. Påfven, med ett hemligt budskap till prinsessan Valdemar, konung Christians sonhustru, hvilken skulle introducera munken hos ryske czaren. Som prinsessan och de öfriga kungliga personerna nekade att emottaga honom, försvann han plötsligt och har ej funnits det minsta spår af honom sedan. Det tros allmänt, att munken var en "ulf i fårakläder", som ämnade mörda ryske czaren.

Winnipeg's brandkår alarmrades endast sju gånger under sept. månad.

Högsta hvetepriset sista september var i Winnipeg 50 cents, i Chicago 69½, i Minneapolis 62½, Duluth 63½ och New York 75½ cts.

Under september månad exporterades varor från Winnipeg till ett värde af \$344,802 och importerades för \$210,545. Tullinkomsten under samma tid utgjorde \$52,983 68 cts mot \$72,193 sista år.

Från Canada utställningskommisarien har ingått meddelande, att Canada äfven kan skryta öfver att hafva det största äpple på utställningen, ja det t. o. m. öfvergår äpplet från Arkansas, hvilket väger 20 ounces. Canada äpplet har vuxit vid Spence's Bridge i Brit. Columbia och är 16 ¼ tum i omkrets och väger 25 ounces. Detta äpple är ett s. k. röd "Bietigheimer". Sådana äpplen odlas med fördel vid Canadas central experimental farm vid Ottawa. Canada är öfvertruffad i fråga om storlek hvad beträffar — ost och äpplen.

F. d. redaktören af Winnipeg Free Press, W. F. Luxton, försöker nu bilda ett bolag och skaffa sig en ny tidning. Redan lär omkring \$60,000 vara tecknade.

Försök gjordes i förra veckan af "tramps" att utspåra expresståget mellan Quebec och Montreal, men lokomotivföraren såg faran och hann att i tid stoppa tåget. Tågröfvarne försvunno och ha sedan dess ej påträffats. Jernvägens tjänstemän uppträda nu beväpnade och myndigheterna hafva härtill gifvit sin särskilda tillåtelse.

Mr Herbert Gill, sekreterare i Y. M. C. A., har tagit afsked från sin befattning.

Löjtnant-guvernören i N. W. T. lön uppgår till endast \$7,000. "Ingen man", säger Regina Leader "kan på \$7,000 lefva såsom en Guvernör bör lefva".

VANCOUVER, B. C. En hvalfisk fångades i måndags af en fiskare, som harpunerade hvalen. Hvalen, som var 50 fot lång, drog fångstbåten efter sig under 5 dygn nära 500 mil.